

Tisztelt ünneplő közönség, kedves ballagó diákok!

Szeretettel köszöntök minden végzős diákunkat, az őket ballagató osztályfőnököket, a kedves szülőket, meghívott vendégeket, valamint iskolánk valamennyi dolgozóját, tanulóját és minden kedves jelenlevőt ballagási ünnepségén.

Ünnep a mai nap. Valamennyiünk számára. Végzős diákjaink ballagási ünnepségén ünnepeljük a munkával töltött 4 vagy 8 gimnáziumi évet, a közös sikereket, élményeket, gyermekeink felnőtté válását. A középiskolai ballagás azonban nemcsak ünnep, búcsúzás is, hiszen a Batsányi falai között eltöltött évek most hirtelen véget érnek, de ezek az évek összekötnek bennünket.

Ha most végignézek rajtatok, látom, a változást, amin keresztülmentetek, de látom szüleiteken és tanáraitokon a szeretetet, az aggodalmat, a törődést, ami a ti változásotokban állandó maradt, s végigkísért benneteket középiskolás éveitek alatt.

Kedves végzős diákok!

Biztos vagyok benne, hogy nem én vagyok az egyetlen a körülöttetek álló felnőttek közül, aki tisztán emlékszik a bizonytalanságra, a zavartságra, amit a középiskolás ballagásomon éreztem. Bizonyára ti is vártátok, de szeretnétek is túl lenni már rajta, gyakran vagyunk így, mikor olyan helyzetben vagyunk, ami ismeretlen számunkra. Most mindenki titeket ünnepel, veletek vannak életetek fontos személyei, élvezzétek a búcsú minden percét.

Seneca bölcsessége szerint:

„Sokan élik le az életüket úgy, hogy csak az élet eszközeit keresik, hogy figyelmük csak a holnapra irányul. Hogy mi rossz van ebben? Végtelen sok! Hiszen nem él, aki így él, csak élni készülődik. Mindent elmulaszt, az élet elfut mellette, mint valami idegen: az utolsó napon ér véget, de mindegyiken elvész. Aki elmulasztja a pillanatokot, végül elmulasztja az egész életét. S miért ne élnénk szépen a kicsit, ha abból áll össze az egész?”

Ballagásotokon felidézzük nektek a múltat, előre vetítjük a jövőt, de hallgassatok Senecára, érezzétek át a jelen pillanatait, hiszen nem lesz több középiskolás ballagásotok. Idézzétek fel az első napok izgalmait, bizonytalanságát, a szünetek rövidségét, az óra elejének felelés miatti izalmát, a közös programok vidámságát, az iskola színeit, illatát, hangját. Ne csak a tudást, az ismereteket vigyétek magatokkal, hanem ezeket az érzéseket is rakjátok tarisznyátokba, hiszen az életben nemcsak a tudásra, az érzéseitekre is szükségetek van a boldogulásotokhoz.

Ma 5 osztályból 135 diákunkat ballagtatjuk. Amikor arra készültem, hogy hogyan köszönjek el az osztályoktól, ballagási meghívókat lapozgattam, s a nevek mellett az osztályok választott idézetein is eltűnődtem.

Ti választottátok, a ti érzéseitek, félelmeitek, céljaitok vannak benne.

A 12.A osztály tanulóinak idézetének részlete

„te röpülnél, de örülsz annak,
ha valahogy megállsz a lábodon”

talán azt a félelmet tükrözi, hogy tudjátok-e teljesíteni tanáraitok, szüleitek elvárásait.

Az osztály osztályfőnökei Atkári Jánosné tanárnő és Tábori Levente tanár úr. Nagy egyéniségek és tanulni vágyó diákok is jártak ebbe az osztályba, kívánom, hogy valamennyiőtök megtalálja élete célját.

„Az élet tele van kihívásokkal.

A te dolgod az, hogy szembenézz velük,

És csak arra vigyázz, hogy sose térj le

A helyes útról.”

szól a 12.B osztály mottója, amit osztályfőnökiüktől, Baricsné Kapus Éva tanárnótól idéztek. Sikeres érettségi vizsgát kívánok valamennyiőtöknek, nézzetek szembe a kihívásokkal, s ne térjete le a helyes útról, amin elindultatok.

Kimagasló tanulmányi munkájáért dicséretben részesült: Asztalos Tímea.

Példamutató kötelességteljesítésért dicséretben részesült: Bárkányi Brigitta, Justin Petra és Lévai Kitti.

Goethe szavaival búcsúznak a 12.C osztály tanulói, s osztályfőnökiük, Széll Gábor tanár úr:

„Élni való minden élet,
Csak magadnak hű maradj,
Veszteség nem érhet téged,
Hogyha az lész, aki vagy!”

Az idegenforgalmi szakközépiskolai osztályunkba reményeink szerint később sikeres idegenforgalmi szakemberek jártak. A szakmai tárgyak iránt különösen érdeklődő összetartó közösség az övék. Kiemelem Szabó Adrienn és Tarjányi Rékát, aki több szakmai versenyen kiemelkedő eredményt értek el.

Kimagasló tanulmányi munkájáért dicséretben részesült:
Papp Dóra és Tarjányi Réka.

Példamutató kötelességteljesítésért dicséretben részesült:
Szabó Adrienn.

Kívánom, hogy céljaitokat a töletek megszokott derűvel valósítsátok meg, és sikerüljön magatokhoz hű maradni!

Weöres Sándor szavaival búcsúzik a 12.D, pedagógiai szakközépiskolai osztályunk:

„Mert ami egyszer végbement
Azon nem másit semmi rend,
Se Isten, se az ördögök:
Múlónak látszik és örök.

Örök marad számotokra a nálunk eltöltött 4 év, bár most búcsúztok.
Kívánom, hogy a nálunk megszerzett tudást hasznosan használjátok fel.
Legyetek sikeresek a választott pályátokon. Eredményes érettségi vizsgát
kívánok nektek.

Példamutató kötelességteljesítésért dicséretben részesült:
Maszlag Bernadett.

„Útjaink százfelé válnak,
De szíviünk egy célért dobog,
Nekivágunk a küzdelmes mának,
És épít karunk egy szebb holnapot...”

Arany János bölcsességével búcsúzik a 12.F osztály és osztályfőnökiük, Cseri Gáborné. Elballagnak az osztály hajdani kisfecskéi, akik 8 évig voltak diákjaink. A szemünk láttára lettek kisgyerekekből felnőttek. Talán nektek a legnehezebb a búcsú, hiszen páratlanul jó közösséggé formálódtatok, számos tanulmányi versenyen kiemelkedő eredményt értetek el. Faragó Kata, Makai-Kis Szabina, Újvári Péter, Gilicze Tímea nevét tanulmányi eredményeik miatt sem felejtjük el.

Kimagasló tanulmányi munkájáért dicséretben részesült:
Újvári Péter, Pintér Barbara, Márkus Júlia, Makai- Kis Szabina,
Gilicze Tímea.

Példamutató kötelességteljesítésért dicséretben részesült:
Ürmös Helga, Mészáros Rebeka, Márton Adrienn, Lucz Lejla, Keller Kitti,
Kanál Krisztina, Faragó Kata.

Az érettségin is a 8 éves munkátokat tükröző értékes eredményeket remélünk tőletek.

Kedves ballagó diákok!

A búcsú perceiben gondoljatok azokra is, akik segítettek, biztattak benneteket az elmúlt évek során. Az iskola nevében megköszönöm én is szüleitek segítségét: köszönöm kollégáim nevében is, hogy olyan családi háttérrel biztosítottak gyermekeiknek, ami segítette őket középiskolás éveik alatt. Holnap anyák napja, így szavaimmal nyújtom át minden ballagó diákunk édesanyjának a köszönet és a hála virágát, azért mert szebbé varázsolják gyermekeik napjait.

Gondoljatok szeretettel tanáraitokra is! Az évek alatt mindig mellettetek voltak, oktattak, neveltek benneteket, tudásuk, jó szándékuk legjavát adva. Számíthattok segítségükre az elkövetkezendő 2 hónapban is, biztos vagyok benne, hogy évek múlva is segítenek, ha keresitek őket. Köszönöm én is kollégáim munkáját, türelmét, kitartását.

Kedves ballagók! Bár véget ér a mindennapos tanulás számotokra, de tanulnotok egész életetekben kell. Tanulnotok kell érezni, bátornak lenni, megvalósítani céljaitokat. Mi már – úgy gondolom – eleget tanítottunk benneteket, Weöres Sándor szavaival búcsúzom tőletek:

„Ha arra törekszel, hogy az örök mértéket kövesd: ne botránkozz azokon, kik nem erre igyekeznek, hanem törekvéseik ingadozva ágaznak a sokféle véges és változó mérték között. Ne azt nézd, hogy mijük nincsen, hanem mijük van: mert a legnyomorultabbnak is van olyan lelki kincse, mely belőled hiányzik. Kifogásolni, fölényeskedni bárki tud. Tanulj meg mindenkitől tanulni.”